

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 4 listopada 1994 r.

**o zmianie uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 22 października 1993 r.
w sprawie powołania składu komisji senackich**

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera:

- 1) do składu Komisji Ochrony Środowiska
 - senatora Jerzego Chorążego,
- 2) do składu Komisji Regulaminowej i Spraw Senatorskich
 - senatora Ireneusza Michasia,
- 3) do składu Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą
 - senatora Mieczysława Włodykę,
 - senatora Mieczysława Wyględowskiego.

Art. 2.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, odwołuje:

- 1) ze składu Komisji Praw Człowieka i Praworządności
 - senatora Ireneusza Michasia,
- 2) ze składu Komisji Regulaminowej i Spraw Senatorskich
 - senatora Mieczysława Wyględowskiego,
- 3) ze składu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej
 - senatora Jerzego Chorążego,

Art. 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 4 listopada 1994 r.

w sprawie polityki ekologicznej państwa

Degradacja środowiska naturalnego, niszczenie warstwy ozonowej, zatrucie powietrza, wody, gleby, beztraskie niszczenie lasów, odpady nuklearne i niebezpieczeństwo skutków efektu cieplarnianego to zagrożenia, które mogą doprowadzić do samozagłady życia na Ziemi.

Dostrzegając również w naszym kraju pogarszający się stan środowiska i potrzebę szybkich zmian podjęto po 1989 roku działania, które m.in. zaowocowały uchwaleniem Polityki Ekologicznej Państwa i wyznaczeniem określonych priorytetów. Wiele ważnych problemów nie zostało jeszcze rozwiązanych. Silniej ujawniły się ścisłe współzależności zachodzące między zmieniającą się i reformowaną gospodarką a środowiskiem, zrodziły się nowe, dotychczas nieznanne problemy.

Polska, niewielki w skali świata kraj, stać się może równoprawnym członkiem społeczności międzynarodowej, ale musi wnieść wkład w zachowanie zasobów natury, z myślą nie tylko o prawie do godnego życia w nieskażonym środowisku dla swoich obywateli, ale także z myślą o przyszłości ludzkości.

Konferencja ONZ "Rozwój a Środowisko" zwana też Szczytem Ziemi, która odbyła się w 1992 roku w Rio de Janeiro, poza deklaracją ogólną, wypracowała pod adresem społeczeństw i rządów szereg rekomendacji, znanych jako AGENDA 21, łączących rozwój gospodarczy i społeczny z ochroną zdrowia, zasobów przyrody, środowiska i natury nieożywionej, określiła także zasady zrównoważonego rozwoju cywilizacyjnego – ekorozwoju.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej uznaje, że w chwili obecnej:

- ekorozwój jest jedyną drogą do zagwarantowania potrzeb i aspiracji społeczeństwa i państwa, stanowi również klucz do integracji europejskiej, członkostwa w organizacjach międzynarodowych i osiągnięcia poziomu kraju rzeczywiście rozwiniętego,
- ekorozwój musi być realizowany przez wszystkie sektory przy pełnym, świadomym i aktywnym udziale całego społeczeństwa, ponad interesami poszczególnych podmiotów, w imię dobra przyszłych pokoleń.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, biorąc pod uwagę powyższe założenia, nadaje rangę priorytetów następującym zadaniom i zamierzeniom:

1. Dokonanie niezbędnych zapisów w nowouchwalanej konstytucji, uznających zasady zrównoważonego rozwoju za niepodważalne i uniwersalne wartości.
2. Powołanie pod przewodnictwem Wicepremiera międzyresortowej Komisji Ekorozwoju zapewniającej współpracę i koordynację programów rozwojowych oraz planów realizacyjnych w przedziałach krótko-, średnio- i długoterminowych po to, aby Polityka Ekologiczna Państwa znalazła odzwierciedlenie w polityce i w działalności gospodarczej.

Senat deklaruje poparcie i chęć uczestnictwa w pracach tej Komisji.

3. Nadanie priorytetu ekorozwoju dla procesów integracyjnych z OECD i z Unią Europejską, a także dla wykorzystywania pomocy międzynarodowej wielostronnej (m.in. w programie PHARE) i dwustronnej (transfer czystych technologii, współfinansowanie czystych technologicznie inwestycji) przy jednoczesnym przeciwdziałaniu importowi przestarzałych technologicznie urządzeń i dóbr szkodliwych dla środowiska i stwarzających zagrożenie dla zdrowia oraz fauny i flory.
4. Usprawnienie systemu kar i opłat w kierunku ich lepszej egzekwowalności oraz przyspieszenie reformy prawa ekologicznego w zakresie dostosowania aktów prawnych do wymagań Unii Europejskiej, zawartych przez Polskę konwencji i umów międzynarodowych, a także sfinalizowanie prac nad projektami ustaw, w szczególności:
 - prawa wodnego,
 - ustawy o gospodarowaniu odpadami,
 - ustawy o nadzwyczajnych zagrożeniach,
 - nowelizacji ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska,
 - ustawy o łowiectwie.
5. Przemiany w przemyśle energetycznym mające na celu optymalne wykorzystanie istniejących źródeł energii, promocję alternatywnych sposobów jej wytwarzania, energooszczędnych technologii i paliw ekologicznych.
6. Wykorzystanie procesów prywatyzacji i restrukturyzacji przemysłu w kierunku promocji i rozwoju zastosowań tzw. czystych technologii na każdym etapie cyklu produkcyjnego, niezależnie od jego rodzaju i pochodzenia, jako alternatywy dla tradycyjnego, kosztownego i w efekcie mało skutecznego sposobu oczyszczania (utylizacji) na końcu cyklu.
7. Racjonalne planowanie przestrzenne na szczeblu centralnym i regionalnym, właściwa polityka lokalizacyjna oraz podniesiona do rangi podstawowego kryterium polityka wykorzystywania ocen oddziaływania na środowisko i przeciwdziałania jego zagrożeniom, w tym nadzwyczajnym.

8. Lepsze wykorzystanie środków masowego przekazu w szerzeniu edukacji ekologicznej, pełny udział ruchów społecznych i pozarządowych organizacji ekologicznych w kreowaniu zasad ekorozwoju i wdrażaniu ich do codziennej praktyki, zapewnienie obywatelom dostępu do informacji nt. stanu środowiska.
9. Koordynacja finansowania inwestycji ekologicznych i preferowanie programów regionalnych, dających najlepsze efekty ekologiczne.
10. Konsekwentne dążenie do poprawy stanu środowiska na terenach zagrożonych klęską ekologiczną i wielkich aglomeracji miejskich.
11. Harmonizacja polityki transportowej z polityką ekologiczną, w szczególności poprzez wdrażanie programów rozwoju transportu kolejowego i miejskiej komunikacji zbiorowej.

Stwierdzając, mimo oczywistych postępów, niewystarczające w stosunku do rzeczywistych potrzeb zaawansowanie realizacji zadań nakreślonych w "Polityce Ekologicznej Państwa", szczególnie w odniesieniu do edukacji ekologicznej, restrukturyzacji zużycia energii i paliw, kosztów działań proekologicznych i pozyskiwania środków na ich pokrycie, Senat Rzeczypospolitej Polskiej potwierdza ciągłą aktualność zadań, zagadnień i celów określonych w tym dokumencie.

Senat uważa za celowe przedstawienie przez Ministra Ochrony Środowiska sprawozdania z realizacji wniosków uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z 24 maja 1991 r. w sprawie ochrony środowiska.

Senat oczekuje, że zweryfikowana i zaktualizowana pod kątem wdrażania zasady ekorozwoju "Polityka Ekologiczna Państwa" stanowić będzie integralną część "Strategii dla Polski", podstawę dla działalności Rady Ministrów w realizacji polityki wewnętrznej i zagranicznej.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIK

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 4 listopada 1994 r.

w sprawie ustawy o autostradach płatnych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 27 października 1994 r. ustawy o autostradach płatnych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ